

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 13. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: onsdag den 16. december 2015
Tidspunkt: kl. 11.05
Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Morten Løkkegaard (V), Nikolaj Villumsen (EL), Christian Poll (ALT) og Rasmus Helveg Petersen (RV)

Desuden deltog: statsminister Lars Løkke Rasmussen

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 17.-18. december 2015

Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 5 (revideret udkast til konklusioner)
Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 3 (brev vedr. Storbritannien)
Det Europæiske Råd 17-18/12-15 – bilag 1 (udkast til kommenteret dagsorden)
EUU alm. del (15) – bilag 203 (kopi af pressemeddelelse af 7/12-15)
EUU alm. del (15) – bilag 204 (pressemeddelelse fra det britiske underhus og følgebrev fra Bill Cash)

Statsministeren: Tak for forståelsen for, at tiden er knap. Jeg har et møde med partilederne lige efter frokost for at følge op på den danske folkeafstemning. Der er møde i Det Europæiske Råd i morgen og i overmorgen, og der er flere tunge emner på dagsordenen. Det er alt sammen velkendte temaer – også i kredsen her. Der er fortsat drøftelser om migration med særlig fokus på styrkelse af EU's ydre grænser, og vi vil drøfte mulighederne for at styrke den fælles indsats mod terror. Vi har den første substantielle drøftelse på stats- og regeringschefsniveau om Storbritanniens genforhandling af sit forhold til EU, og endelig vil vi drøfte videreudviklingen af Den Økonomiske og Monetære Union.

Migration

Statsministeren: Vi skal gøre status over gennemførelsen af de beslutninger, som vi hidtil har truffet. Der er behov for at sikre fremdrift i etableringen af registreringscentre, den styrkede indsats for tilbagesendelse og resultatet af topmødet med Tyrkiet. Herudover forventer jeg, at spørgsmålet om styrkelse af kontrollen af de ydre grænse vil stå helt centralt i drøftelserne. Kommissionen fremlagde i går en ambitiøs pakke, og der er lagt op til, at vi på topmødet skal have en første diskussion af den. Det er dog vigtigt at sige, at der ikke skal tages beslutninger, da medlemslandene ikke har haft tid til at analysere forslagene grundigt.

Det mest vidtrækkende forslag omhandler etableringen af en europæisk grænse- og kystvagt. Det skal bestå af et nyt og styrket Frontex ved navn Det Europæiske Grænse- og Kystvagtagentur, som skal trække på medlemsstaternes grænsemyndigheder.

Forslaget indebærer, at agenturet og Kommissionen får bedre muligheder for at sikre en effektiv kontrol af de fælles ydre grænser. Der lægges f.eks. op til, at der lettere skal kunne udsendes grænseindsatshold med meget kort varsel til de grænser, hvor kontrollen ikke er effektiv nok. Der lægges ikke op til en fælleseuropæisk grænsevagt som sådan, men til, at man skal kunne trække på EU-landenes grænse- og kystvagter, når der opstår et behov ved en given ydre Schengengrænse.

Det har der længe været behov for i Grækenland. Muligheden har bare ikke været der, bl.a. fordi Frontex ikke har haft den fornødne kapacitet, og fordi Grækenland ikke har ønsket det. Regeringen og mange andre har længe efterlyst meget mere kontrol af de ydre grænser, for hvis kontrollen af den ydre grænse ikke styrkes, vil det ikke være muligt at bremse strømmen af migranter og asylansøgere og registrere dem, der ankommer. Jeg har selv på flere topmøder efterlyst en større indsats, og derfor glæder det mig selvfølgelig, at Kommissionen nu har spillet ud.

Vi er ved at analysere forslagene nærmere, herunder eventuelle statsretlige konsekvenser. For Danmark og for mange andre medlemslande er det selvfølgelig vigtigt, at systemet designes på en måde, så grænsepolitiet fra andre lande kun kan operere i et medlemsland med de nationale myndigheders accept. Et andet væsentligt forslag i Kommissionens pakke indebærer, at der ved de ydre grænser indføres systematisk kontrol af alle personer med ret til fri bevægelighed og systematisk udrejsekontrol af alle tredjelandstatsborgere. Vi støtter det forslag. Det skal bl.a. bidrage til at bekæmpe udenlandske krigere.

Nikolaj Villumsen henviste til rapporten fra Amnesty International om tilstanden i Tyrkiet. EU havde planer om at lave en aftale med Tyrkiet om at støtte landet i dets håndteringen af flygtninge med 22 mia. kr. – altså støtte et land, der tæsker og tilbagesender flygtninge fra bl.a. Syrien. Det var alarmerende og desværre ikke første gang, at man diskuterede den manglende respekt for menneskerettighederne i Tyrkiet. Anså statsministeren det for realistisk, at flygtninge i Tyrkiet – bl.a. de 2,2 millioner fra Syrien – ønskede at blive i landet, når der er fare for at få tæsk og blive tilbagesendt? Eller var det på sin plads at lytte til Amnesty Internationals anbefalinger om at pause aftalen med Tyrkiet? Hvad var konsekvenserne af Tyrkiets behandling af flygtninge?

Statsministeren kendte ikke til den nævnte rapport, men understregede, at ambitionen bag en aftale med Tyrkiet handlede om tage presset af Europa ved at understrege, at Tyrkiet skulle løfte sine opgaver, det vil sige hæve levevilkårsstandarderne for flygtninge i Tyrkiet, så de ikke bevægede sig mod Europa. Aftalen var dog endnu ikke implementeret, og man havde endnu ikke aftalt, hvordan finansieringen skulle finde sted. Det var blevet aftalt at foretage en løbende evaluering, men der var altså ikke nogen penge at tilbageholde p.t.

En aftale med Tyrkiet betød et fast halvårligt Tyrkiet-EU-topmøde, der kunne skabe rammen for en kritisk dialog inklusive den debat om menneskerettigheder, som Nikolaj Villumsen pegede på.

Nikolaj Villumsen sagde, at det da var en ædel ambition, at flygtninge skulle behandles godt i Tyrkiet, men den hang bare ikke sammen med virkeligheden. Kun 200.000 flygtninge fra Syrien befandt sig i lejre; de resterende var overladt til sig selv, og store dele af landet befandt sig i undtagelsestilstand. Amnesty-rapporten bekræftede, at situationen stadig var dårlig. Var statsministeren ikke enig i, at det var vigtigt at sige det på topmødet? Man havde jo krævet, at der skulle ske forbedringer, før Tyrkiet kunne modtage de 22 mia. kr.

Kenneth Kristensen Berth syntes, at det var fornuftigt med en systematisk udrejsekontrol, for det er lige så vigtigt at vide, hvem der kommer ind i et land, som hvem der rejser ud. Statsministeren udtrykte ønske om, at en kontrol bremsede strømmen af asylsøgere, men skulle det ske i Frontex-regi? Hvis styrkelsen af Frontex bare medførte, at de mennesker, der i forvejen, kom ind i EU, bare kom det i mere organiseret form, var man lige vidt. Var der vitterlig tale om bremsning, eller var det, for at det hele bare skulle se pænere ud?

Statsministeren sagde, at det nok skulle have sin rigtighed, at situationen i Tyrkiet var skidt, men så måtte man påvirke den til det bedre. Nikolaj Villumsen og ham så nok bare forskelligt på, hvordan man skulle gå ind i det. Det var indgået en aftale om, at EU ad flere omgange ville tilføre ressourcer, der gør det muligt for Tyrkiet at styrke grænsekontrollen og skabe rimelige levevilkår for de 2,2 millioner syrere. Det var den kloge gulerodsmetode efter hans mening. Der var p.t. ikke udsigt til, at problemerne ville forsvinde, så man måtte prøve at skabe nogle positive resultater i et løbende samarbejde med Tyrkiet. Det ville ikke være i EU's interesse at trække aftalen af bordet.

Statsministeren svarede Kenneth Kristensen Berth, at Danmark på grund af forbeholdet var på kanten af samarbejdet og på det formelle plan bare måtte forholde sig til de beslutninger, som de andre lande traf. Man kunne ikke sige, at det var et spørgsmål om at bremse eller om at få det til at se pænere ud. Det handlede om at have et ordentligt grænseagentur og registreringscentre, der ved den ydre grænse kunne sikre, at mennesker, der ikke har krav på asyl i Europa, bliver sendt tilbage til hjemlandene. Ikke alle, der bevægede sig ind i Europa, opfyldte betingelserne for at få asylstatus. Der kom masser af mennesker, som på det personlige plan kunne have helt forståelige grund til at søge mod Europa, men der var kun plads til dem med et reelt beskyttelsesbehov. Lige nu håndterede man ikke situationen ordentligt, og det gav derfor mening at opbygge et kyst- og grænseagentur med flere ressourcer. Danmark leverede sit bidrag, og man arbejdede på også at få andre lande til at levere.

Nikolaj Villumsen påpegede, at Enhedslisten allerede før aftalen med Tyrkiet, der blev indgået på det seneste topmøde, havde adviseret statsministeren om, at flygtningene i Tyrkiet ikke fik en god behandling. Amnestyrapporten viste, at det ikke var blevet bedre. Det undrede ham, at statsministeren ikke ville rejse problemet på det kommende topmøde. Hvis man skulle sikre en bedre situation i nærområderne, måtte man kræve, at Tyrkiet levede op til aftaler om at behandle flygtninge ordentligt. Ellers ville flygtningestrømmen mod Europa fortsætte.

Statsministeren spekulerede på praktikken i det. Hvad ville man få ud af at sige til Tyrkiet, at de kunne glemme aftalen og åbne dørene for 2,2 millioner mennesker? Aftalen med Tyrkiet indeholdt mange elementer, og den skulle måles på, om antallet af flygtninge til Europa via Tyrkiet aftog. Hvis Tyrkiet behandlede flygtninge dårligt, ville strømmen jo ikke aftage – også så ville aftalen ikke være en succes. Aftalen var som sagt ikke implementeret endnu, og dialogen om at åbne forhandlingskapitler, accelerere dialogen om visum etc. var heller ikke startet. Det var svært at sætte noget på pause, der slet ikke var igangsat. Europa havde en interesse i, at et naboland til Europa, der genererede en betydelig del af flygtninge og illegale migranter, blev engageret i at yde et bidrag. Bidraget var i forvejen stort, idet Tyrkiet gav husrum til 2,2 millioner mennesker, men det måtte være et bedre bidrag for at begrænse presset på Europa. Man kunne måle aftalens succes på, om der kom færre flygtninge til Europa via Tyrkiet. Aftalen skabte også rum for at få topmøder med Tyrkiet, hvor diverse spørgsmål kunne tages op. Der var jo ingen tyrkisk repræsentant at tage problemet op med på DER-møderne.

Nikolaj Villumsen sagde, at det var oplagt at bruge topmødet til at fremhæve, at Tyrkiet skulle behandle flygtningene ordentligt. Der havde været god grund til at rejse det på tidligere topmøder, men det havde statsministeren afvist. Man havde nu besluttet at give 22 mia. kr. til Tyrkiet, og det ville da være på sin plads at sige, at en dårlig behandling af flygtningene ikke var en del af aftalen. Hvis man kun påpegede problemerne, når man mødtes EU-kolleger imellem, kunne den tyrkiske regering ikke vide, at der var problemer. På den måde accepterede man situationen i landet, og det ville ikke være til gavn for flygtningene eller for EU.

Statsministeren påpegede, at aftalen var at hjælpe Tyrkiet, så landet havde overskud til at håndtere opgaven med at huse flygtninge i et antal, der overgik det, man så noget andet sted i Europa. Man havde præsenteret Tyrkiet for en gulerod, der gik ud på, at EU over tid var parat til at overføre betydelige ressourcer, hvis landet kunne levere ud fra en række kriterier; et af dem var, at flygtningestrømmen ind over EU's ydre grænse skulle aftage. Strømmen ville kun aftage, hvis Tyrkiet tog opgaven alvorligt og skabte nogle anstændige rammer, der fik flygtningene til ikke at flygte videre.

Nikolaj Villumsen vidste ikke, om Tyrkiet havde en teori om, at man kunne stoppe tilstrømningen ved at tæske flygtningene og sende dem tilbage ind over den syriske grænse. Det ville ikke være helt forskelligt fra den måde, som de tyrkiske myndigheder generelt håndterede menneskerettigheder på. Hvilken sikkerhed havde statsministeren for, at det ikke var Tyrkiets måde at leve op til aftalen på?

Statsministeren svarede, at Tyrkiet som alle mulige andre lande var forpligtet til at respektere menneskerettighederne. Med aftalen med Tyrkiet havde man intensiveret mødefrekvensen med Tyrkiet og dermed dialogen om demokratisering og menneskerettigheder. Han gentog, at aftalen endnu ikke var implementeret. Man havde skabt en ramme, stillet nogle ressourcer til rådighed og sagt, at en fremadrettet overførsel afhang af fremskridt.

Terrorbekæmpelse

Statsministeren: På det område er det sket et vigtigt fremskridt, idet der efter lange og vanskelige drøftelser med Europa-Parlamentet er opnået politisk enighed om forslaget vedrørende passagerlister (PNR-direktivet). Det er positivt, at det er faldet på plads, men Danmark kan på grund af det danske retsforbehold ikke deltage. Det rækker ikke ved, at det er positivt for terrorbekæmpelsen i Europa, at der er opnået politisk enighed.

Forslaget forventes formelt vedtaget i januar, hvorefter medlemslandene har 2 år til at gennemføre det. Direktivet vil være et væsentligt led i kampen mod terror, idet det kan bidrage til at afdække mistænkte terroristers rejsemønstre – ikke bare ud og ind af Europa, men også i Europa. Derfor har vi fra dansk side hele vejen igennem arbejdet for vedtagelsen.

På området for terrorbekæmpelse forventer jeg desuden, at topmødet vil bidrage til yderligere fremskridt i kontrollen med skydevåben og styrket informationsudveksling mellem medlemslandene.

Morten Løkkegaard bad statsministeren uddybe, hvad konsekvenserne af det danske nej ved folkeafstemningen ville være i forhold til PNR-registeret.

Statsministeren sagde, at folkeafstemningen havde som resultat, at Danmark ikke blev omfattet af direktivet om PNR. Man arbejdede på at lave en tilsvarende dansk lov, men det blev ikke det samme, for man havde afskrevet sig muligheden for at deltage i det samarbejde, hvor man kunne udveksle information EU-landene imellem. Danmark kunne lave sit eget register over ind- og udflyvninger af Danmark, men man kunne altså ikke få adgang til en guldgrube af informationer om interne europæiske flyvninger – f.eks. i en situation, hvor en terrormistænkt har foretaget flyvninger mellem landene. Måske var man i stand til at forhandle en særlig løsning, og ministeren skulle mødes med partilederne for at se på, hvilke muligheder der fandtes for at blive koblet så meget som muligt på bekæmpelsen af den grænseoverskridende kriminalitet. Svaret var altså, at Danmark ikke kunne deltage på trods af, at Danmark havde understøttet PNR-registerets tilblivelse.

Storbritannien og EU

Statsministeren: Et andet vigtigt emne på topmødet er spørgsmålet om Storbritanniens tilhørsforhold til EU. Der bliver tale om den første substansdrøftelse af Camerons krav i Det Europæiske Råd. Tanken er, at man med afsæt i den drøftelse forhåbentlig kan nå frem til en konklusion på topmødet i februar.

Formanden for Det Europæiske Råd har i en skrivelse fra den 7. december skitseret status efter de bilaterale konsultationer med medlemslandene om de britiske krav. De var inden da udtrykt i en skrivelse fra Cameron med fire overskrifter. Det fremgår af skrivelsen fra Donald Tusk, at der er sket gode fremskridt på flere punkter, men at der også udestår væsentlige spørgsmål.

Regeringens udgangspunkt i diskussionen er meget klart. Danmark har en stærkt interesse i at sikre, at Storbritannien bliver i EU. Landet er en vigtig partner for Danmark i EU, og vi har tit sammenfaldende interesser. Derfor kan vi fra dansk side støtte flere af de ønsker, som Cameron har fremlagt. Vi er helt enige i, at vi skal gøre meget mere for at styrke EU's konkurrenceevne, og at vi skal styrke de nationale parlamenter og respekten for nærhedsprincippet inden for rammerne af de eksisterende traktater. Det er i virkeligheden krav, som jeg tror flugter godt, hvis man skal imødekomme den danske befolknings skepsis, der senest kom til udtryk ved folkeafstemningen.

Vi er også helt enige med Storbritannien i, at eurosamarbejdet skal respektere det indre markeds integritet, og at spørgsmål, der vedrører alle medlemsstater, også skal drøftes og besluttes af alle 28 lande. Eurolandene skal altså ikke ekskludere andre. Vi er selvfølgelig også åbne over for at se på fælles principper eller mekanismer, der kan være med til at sikre det.

Hvad angår fri bevægelighed og velfærdsydelser er Danmark et af de få lande, der ligesom Storbritannien sætter spørgsmålstejn ved reglerne om EU-borgernes adgang til velfærdsydelser. Regeringen støtter f.eks. fuldt ud det britiske ønske om, at børnepenge ikke skal kunne sendes ud af landet.

Det vanskeligste punkt vil formentlig være det britiske krav om en 4-årig optjeningsperiode for bl.a. de særlige britiske løntilskud til lavtlønsjob. Det vil være svært at samle bred opbakning til det forslag. Dertil kommer, at det formentlig også vil kræve traktatændringer. Det rokker dog ikke ved, at regeringen er åben over for alle realistiske forslag, der kan fremme en løsning på den britiske udfordring. Helt overordnet vil jeg lægge vægt på, at vi prøver at finde løsninger inden for traktatens rammer, så de kan være til gavn for alle 28 medlemslande. Jeg tvivler på, om Europa lige nu har brug for nye, langstrakte traktatforhandlinger. Der er alt for mange alvorlige udfordringer, der kræver vores opmærksomhed.

Morten Løkkegaard bad statsministeren sige noget om det britiske forslag om mere indflydelse til de nationale parlamenter. Venstre var gået i spidsen for forslag i den retning, og danskere og briterne kunne inspirere hinanden.

Kenneth Kristensen Berth havde noteret sig, at statsministeren ikke havde nævnt ønsket om et forbehold mod den stadig snævrere union. Hvis man skulle skrive en særlig tekst, var man fra Dansk Folkepartis side også interesseret i at blive omfattet af et sådant forbehold. Situationen i Storbritannien var ganske vist speciel, fordi man havde en konstruktion med tilskud til løn, for at man rent faktisk kunne leve af den. Statsministeren gav udtryk for, at det ville være vanskeligt for briterne at komme igennem med, at der skulle være en 4-årig optjeningsperiode til tilskuddene. Det var dog Kenneth Kristensen Berths klare opfattelse, at briterne var meget stålsatte på at få det ønske gjort til virkelighed, så kunne det give anledning til, at statsministeren fremlagde problemerne ved den frie bevægelighed og velfærdsudfordringer i en bredere sammenhæng? I Danmark så man, hvordan udgifter til SU steg og steg.

Statsministeren svarede, at Kenneth Kristensen Berth, at Storbritanniens løntilskudsmodel var ret speciel. Hvis man fokuserede på at ændre optjeningen på af retten til tilskuddet, ville det blive en model, der var skræddersyet til Storbritannien. Man skulle måske ned ad det spor, men statsministeren selv var interesseret i at folde diskussionen ud. Samtidig med dialogen om de britiske ønsker var man i gang med at revidere forordning 883 om vandrede arbejdstagere. Fra dansk side forsøgte man at påvirke det fremtidige indhold af forordningen, så man kunne finde en bedre balance. Det var i dansk interesse og hang ikke sammen med den britiske situation, men det var klart, at den britiske agenda burde kunne give de danske ønsker mere medløb. Man diskuterede børnecheck, og fra dansk side var holdningen, at pengene ikke skulle sendes ud af landet. Alternativt kunne der være tale om indeksering, så den børneydelse, man optjener via sin arbejdsindsats, bliver sat i forhold til købekraften i landet. Statsministeren håbede, at man kunne nå nogle resultater i sammenspillet mellem revision af forordningen og forhandlingerne af de britiske krav. Det gjaldt også optjeningsprincippet i al almindelighed.

Der var et dilemma mellem den danske ambition om, at de britiske ønsker, der indfries, omfatter alle, og det faktum, at den engelske premierminister havde vurderet, at der i forbindelse med en folkeafstemning i Storbritannien var behov for at vise særlige britiske resultater. Hvis alle de britiske resultater kom til at gælde alle, kunne det være, at det ikke fremstod som noget, der skabte en unik relation mellem Storbritannien og EU. Fra dansk side var ambitionen at spille sig mest muligt på banen, fordi man grundlæggende delte det synspunkt, at EU skal koncentrere sig mere om sine kerneopgaver og mindre om det perifere - som f.eks. at opbygge det indre marked frem for at skabe mere bureaukrati. Princippet om den stadig snævrere union havde været diskuteret i Det Europæiske Råd på topmødet i juni 2014, og der havde man gjort det klart, at begrebet gav mulighed for "forskellige veje til integration for forskellige lande, således at de, der ønsker at uddybe integrationen, kan fortsætte fremad, samtidig med at et ønske hos dem, der ikke ønsker en yderligere uddybning, respekteres". Det var et forsøg på at rumme et mere fleksibelt Europa, og det gik statsministeren ind for. Der var meget semantik i det med den stadig snævrere union,

og hvis man ville være hjælpsom over for briterne, kunne man ikke udelukke, at det ville være en fordel for dem at have nogle løsninger, der var britiske.

Til Morten Løkkegaard sagde statsministeren, at han støttede tanken om, at Rådet skulle være mere opmærksom på, når et flertal af de nationale parlamenter afviste forslag fra Kommissionen. Der var en national udfordring også – også i kølvandet på folkeafstemningen – men det måtte man tale om i det nye år. Uden at starte en stor analyse af, hvorfor danskerne stemte, som de gjorde, var der ingen tvivl om, at en læresætning måtte være at få europapolitikken indlemmet i den nationale politik. Det skulle man gøre for at undgå, at diskuterer man en politisk disciplin i en national sammenhæng, bliver det pludselig til en anden type diskussion med meget mindre opmærksomhed, når der kommer en europæisk vinkel på. Det til trods for, at det hele var integreret. Statsministeren mente, at regeringen og Folketinget skulle have en drøftelse om, hvordan man arbejder med EU-politik generelt og ikke kun i Europaudvalget.

Kenneth Kristensen Berth syntes også, at det var væsentligt for Danmark, at Storbritannien ikke meldte sig ud af EU. Danmark ville i så fald miste en naturlig alliancepartner.

ØMU'en

Statsministeren: Endelig forventer jeg en kort drøftelse af videreudviklingen af ØMU'en. Det er mit indtryk, at vi på topmødet kan blive enige om, at fokus i det videre arbejde først og fremmest skal være på de konkrete forslag, som Kommissionen fremlagde den 21. oktober. Det synes jeg er fornuftigt. Fokus bør være på de konkrete initiativer, som på kort sigt kan bidrage til at styrke og stabilisere ØMU'en. Det skal vel og mærke ske, samtidig med at vi fastholder fokus på at gennemføre og håndhæve de mange styrkelser af det økonomiske samarbejde, de finanspolitiske regler og den finansielle regulering, som allerede er vedtaget.

I diskussionen af den konkrete videreudvikling er det endvidere vores holdning, at dette bør ske på en åben og transparent måde, som ikke udelukker ikke-eurolande fra at deltage i nye initiativer, hvis de ønsker det – på samme måde, som vi f.eks. valgte at gøre brug af finanspagten.

Endelig er det vores klare holdning, at en videreudvikling af ØMU'en skal respektere, at spørgsmål, der er relevante for alle 28 medlemsstater, som f.eks. de fælles økonomiske spilleregler, det indre marked eller beskæftigelsespolitik, fortsat skal behandles og besluttes af alle 28 lande. Jeg henviser til, hvad jeg sagde for et øjeblik siden om de britiske ønsker.

Det indre marked og Energiunionen

Statsministeren: Jeg forventer også, at vi på topmødet vil vedtage konklusioner om videreudviklingen af det indre marked og Energiunionen. Vi har en tung mødedagsorden, så disse emner vil ikke give anledning til nogen videre drøftelse, men ikke desto mindre er det positivt, at der lægges op til, at Det Europæiske Råd arbejder for, at der skal skabes yderligere fremdrift på de områder, som i mine øjne er nogle af de bedste eksempler på områder, hvor vi har brug for mere og ikke mindre EU.

Forlængelse af sanktioner mod Rusland

Statsministeren: Afslutningsvis forventer jeg, at spørgsmålet om 6 måneders forlængelse af EU's sanktioner mod Rusland kort kan komme op. Jeg forventer en bred tilslutning til at forlænge sanktionerne. Det blev besluttet tilbage i marts at koble sanktionerne op på gennemførelsen af Minskaftalen, som jo ikke er implementeret endnu. Bare af den grund er det er naturligt skridt at forlænge sanktionerne, og det vil vi fra dansk side selvfølgelig støtte op om.

Det var, hvad jeg umiddelbart ville fremhæve i forhold til det kommende topmøde. Jeg ser frem til bemærkninger, spørgsmål og gode råd.

Mødet sluttede kl. 11.55